

Ωραίο φαίνεται τό σύνθημα! Μά τό βαθύτερο και ιερότερο νόημά του ίσως νά μή τό υποψιαζώμαστε. Έχουμε ανάγκη από εικόνες; Νομίζω, ὄχι. Έχουμε πολλές, και στους ναούς και στά ξωκκλήσια και στά σπίτια. Και βέβαια κάθε χριστιανικό σπίτι έχει τό εικονοστάσι του. Και τό πρέπον είναι στό κεντρικότερο μέρος τοῦ σπιτιοῦ, στό σαλόνι, νά δεσπόζει ἡ εικόνα τοῦ Χριστοῦ.

● Κάθε σπίτι και εικόνα! Ναι ἔτσι εἶναι. Μήπως ὁμως θέλουμε τίς ἄψυχες εικόνες, και δέν θέλουμε τίς ἔμψυχες; Κάθε σπίτι κάποτε ἦταν γεμάτο από τίς πιό ωραίες εικόνες. Και ἡ πιό ωραία εικόνα εἶναι τό παιδί.

● Κάποτε τά σπίτια δέν εἶχαν τηλεοπτική εικόνα, δηλαδή τηλεόρασι. Δέν εἶχαν ἠλεκτρονική εικόνα, δηλαδή ἰντερνέτ. Δέν εἶχαν ψηφιακές εικόνες, δηλαδή κινητά. Εἶχαν ὁμως θεϊκές εικόνες. Εἶχαν παιδιά.

● Κάθε σπίτι και εικόνα! Δέν τήν φτύνουμε τήν εικόνα, δέν τήν μουτζώνουμε τήν εικόνα, δέν τήν ρίχνουμε στόν ὑπόνομο τήν εικόνα. Τήν ωραία εικόνα, πού λέγεται παιδί, τή σεβόμαστε. Δέν κακοποιούμε τό παιδί. Τό ἀγαπάμε. Τό περιποιούμε. Τό φροντίζουμε.

Ρώτησα ἓνα ἀντρόγυνο;

—Πόσες εικόνες ἔχετε στό σπίτι;

—Πολλές. Σχεδόν ὄλων τῶν ἀγίων, και τῶν νεοφανῶν, πού τώρα τελευταία ἀγιοποιήθηκαν. Καλά δέν κάνουμε;...

Συνέχισα:

—Ἐξαρτᾶται ἀπό τή συνέχεια τοῦ ἐρωτήματός μου: Πόσα παιδιά ἔχετε;

—Δύο, μοῦ ἀπαντοῦν. Και ἔσπευσαν νά δικαιολογηθοῦν: «Δέν μπορούμε, πάτερ μου! Δέν θέλουμε ἄλλα παιδιά. Εἶναι ἄγχος τά παιδιά...».

Θά ἀποκαλύψω κάτι:

—Οἱ δικοί μου οἱ γονεῖς τρεῖς εικόνες εἶχαν στόν τοῖχο. Μά γέμισαν τή φτωχική τους παράγκα μέ ἔμψυχες εικόνες, μέ παιδιά.

● Κάθε σπίτι και εικόνες. Κάθε σπίτι και παιδιά, ἄν φυσικά χαρίζη ὁ Θεός παιδιά.

● Κάθε σπίτι και εικόνες. Οἱ γονεῖς εἶναι οἱ καλλιτέχνες, οἱ ζωγράφοι, πού ζωγραφίζουν τό χαρακτῆρα τοῦ παιδιοῦ, και παραμένει εικόνα τοῦ Θεοῦ. Ὄταν κάποτε βάρβαροι μπῆκαν σέ ὀρθόδοξα ἑλληνικά μοναστήρια, ἡ μαγία τους ξέρετε πού φάνηκε; Μέ τίς ξιφολόγχες πήγαιναν στίς εικόνες, στίς τοιχογραφίες, και τρυποῦσαν και ἔβγαζαν τά μάτια ἀπό τίς εικόνες τῶν ἀγίων. Σήμερα γίνεται κάτι χειρότερο: Ἀνοίξαμε τά σπίτια στους βαρβάρους. Μπῆκαν οἱ βάρβαροι, ὄχι μέ ξίφη, ἀλλά μέ ἠλεκτρονικές μηχανές και βγάζουν τά μάτια ἀπό τίς ωραίες εικόνες μας, ἀπό τά παιδιά. Τί νά τίς κάνης τυφλές εικόνες;

● Κάθε σπίτι και εικόνες. Ἰερές εικόνες εἶναι τά παιδιά. Μή σᾶς κοροϊδεύουν: Ὅσες χάρτινες ἢ ξύλινες εικόνες κι ἄν προσκυνήσουμε, μόνο ἡ εικόνα τῶν παιδιῶν θά μᾶς σώση.

● Ὡ Χριστέ μου, νά γινόταν, νά γέμιζαν τά σπίτια ἀπό τίς πανέμορφες εικόνες παιδιῶν!